

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Poesiens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893715362272/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Gudinden trpped ud, og han blev ved:
„Jeg Reisen, saavidt mueligt, skal forforse;
Men hold lidt artig Huns, imens ter far er bort!
„Dg gier mig ingen af jer frigge vred;
„Thi hør jeg det, saa bliver fanden løs —
„Du, Thor, kan pasje nüdertid paa Huset!
„Men gør mig ei nitt gamle Hoved frusæt.”
Dg nu kom Kanden frem paa Bordet, Ódin drak,
Mens Freja syldte Daasen med Tobak,
Saa gav han frigge tre, de andre hver eet Kys,
Dermob Adøs.

Jeg ved hans Reise vil ei her opholde mig,
Kun fort og got, min Esær, sige dig,
Han underveis slet ikke moerte sig
Med smukke Koner eller smukke Piger,
Som hans Collega, salig Zevs, saa tidt
Paa sine Reiser bod at bie lidt —
Dg sinkede saa meget, som man figer —
Men satte een fod freni, en anden foran den —
Dg kom paa den Mancer bestandig længer hen —
Med slig en fart, at inden Sol gifk ned,
Besanti han sig, omrent tre hundred syv Mile
Fra Himmelst sit, paa et saa yndigt Sted,
At det hans hele Krop og Sicel indbød til Hvile;
En Gud er let til fods, som hver Mand veed —
I Græset her, ved Rislet af en Kilde,
Hvis Nymphe ham i Roe maafsee betrachte vilde,
Han dysedes i Slum og sedelig sov hen.

Naar man har sovet ud, oppaagner man igien.
Men, vaagnet, seer han paa den store Slette
Vi Karle, tøt ved Stedet, hvor han laae,
Med favnelange Segle Horn at slaae,
Hver af dem lang, og seer, og haandsfast, som en Jætte.